

Lad os skåle for sex og sprut på jobbet

Moderne erhvervsliv er blevet så pænt og puritansk, at det ikke blot er kedeligt, men også skadeligt for firmaerne selv.

Forleden aften gjorde jeg det, jeg altid gør, når jeg føler mig slidt og udmattet. Jeg fandt mit bokssæt af tv-serien 'Mad Men' frem og lod mig opsluge af den vellystige og glamourøse verden på Madison Avenue i New York i 1960'erne, hvor alle kvinder passede størrelse 85-F, alle mænd bællede whiskysjusser fra frokost til sengetid, og hvor alle kæderøg og kopulerede, så snart chancen bød sig.

Serien er pragtfuld, fordi den står i skærende kontrast til den triste, snerpede hverdag på nutidens kontorer. I den seneste tid er der sket to ting, der har overbevist mig om, at det hele er blevet så tilknappet og stramt, at det åbenbart blokerer for ilttilførslen til folks hjerner.

Den første var sexskandalen, der for små tre uger siden tvang Mark Hurd til at træde tilbage som topchef for Hewlett-Packard. Som sexskandale betragtet var den skandaløst usexet, hvis man skal tro medierne. Der var ingen sexchikane, nul hanky-panky, men alligevel var »det nære

personlige forhold« mellem Mark Hurd og en kvindelig konsulent i strid med virksomhedens regler, og det var således nødvendigt at gribe ind.

'Nultolerance', lød en overskrift i Financial Times. Men nultolerance over for hvad? Jeg har læst nyhedsartiklerne og presmeddelelserne, og det eneste belastende, jeg kunne få øje på, var, at Mark Hurd og kvinden havde spist nogle midt-dage, hvor regningen blev dækket af repræsentationskontoen. Det var åbenbart alvorligt nok til at få Mark Hurd til at krybe til korset og tilstå: »Jeg har ikke levet op til HP's standarder og de principper om tillid, respekt og integritet, som jeg har forfægtet hos HP«.

Men hvad var det for standarder? Og hvor forbrød han sig mod dem?

Bestyrelsen blev rost for sin handlekraft, da den havde lempet direktøren ud. Handlekraft, javist, men beslutningen var tåbelig. Bestyrelsen besluttede, at den helere ville miste en god topchef end indrømme, at han som menneske ikke var det fuldkomne dydsmønster. Det kostede dyrt: Aktionærerne mistede fra den ene dag til den anden over 50 milliarder kroner, da aktierne raslede ned, mens Mark Hurd kunne forlade selskabet med et solidt gyldent håndtryk.

“
Når jeg i 'Mad Men' ser Don Draper drikke langt stærkere sager end vin, kommer jeg ikke til at tvivle på hans intelligens

Moderne sexskandaler er, som i HP-sagen, spækket med skandale, men stærkt mangelfulde, hvad sex angår. I 'Mad Men' er det omvendt: Masser af sex, sparsomt med skandale. Det virker på alle måder sundere, ikke mindst set fra aktionærens synspunkt.

I serien bliver der lovet til højre og venstre, folk får hjertesorger, og børn bliver født uden for ægteskab. Der er menneskelige omkostninger, men bureauet selv slipper uden skrammer, og forretningen med at sælge reklamer kører som smurt.

'Mad Men' gør de også noget, som ingen gør i USA her 40 år senere: Drikker.

Den anden ting, der har gjort indtryk på mig for nylig, viser, hvor ekstrem og fanatisk modviljen mod alkohol er blevet. På Academy of Management i Montreal fremlagde man en undersøgelse, der viste, at man kan ødelægge sin karriere blot ved at have et glas vin i hånden.

Under det mest nedslående eksperiment, der nogensinde er gennemført, bad man 610 ledere om at betragte jobkandidater, der blev interviewet over en middag. Intervieweren bestilte vin; nogle af kandidaterne gjorde det samme, mens andre valgte sodavand. Selv de kandidater, der havde et glas vin stående foran sig

uden at røre det, blev opfattet som mindre intelligente end dem, der sad og gloede på et glas Fanta.

Når jeg i 'Mad Men' ser Don Draper drikke langt stærkere sager end vin, kommer jeg ikke til at tvivle på hans intelligens; jeg kommer derimod til at længes efter de gode gamle dage, hvor der blev drukket igennem. Nostalgien forstyrres kun en anelse af mine minder om, hvordan livet i virkeligheden var i avisbranchen i 1980'erne, da journalisterne li-stede på pub i hver frokostpause. Medmindre min hukommelse spiller mig et puds, lignede mændene dengang ikke Don Draper. De havde enorme ølvomme, og ud på eftermiddagen kunne det knibe for dem at tale rent.

I 'Mad Men's verden var dømmekraften påvirket af liderlighed og alkohol. Men i vore dages puritanske erhvervsliv påvirkes dømmekraften af noget langt mere skadeligt: frygt for liderlighed og frygt for alkohol.

Ingen af de to verdener var gode, men i den første havde man det i det mindste sjovt en gang imellem.

ok@pol.dk

Oversættelse: Tonny Pedersen
Under licens fra Financial Times